

ALEGORÍES

LA CABELLERA DE LA PATRIA

Al cor de Catalunya—ja hi plua la tristesa
perque els boscos li arrenquen—que son los seus cabells
els que, com a les dones—li donen mes bellesa
quan per la primavera—los despenfina el vent.

M'apar ma Catalunya—com un dona hermosa
que havent-la rasurada—la serra i la destrala
en un extrem d'Espanya—jeient tota plorosa
al sol mostre la calve—dels seus turons pelats.

Avans ma Catalunya—hermosa i gentil era,
perqué tenia els boscos—espessos i poblats
i reia envolcallant-le—sa immensa cabellera
que desde el cims llensave—los seus perfums al pla.

Llavors era ufanosa.—i si algún jorn plovia
les aigües s'aturaven—al mitg de sos cabells
i després la montanya—ho i degotant llua
mentres lo Sol tornave—las serenors al Cel.

Pro avui la calve trista—que mostren les montanyes,
ja no pot veurer l'aigua—que cau en lo seu cap,
per xo los rius aixamplen—son llit i les cabanyes
s'emporten i amenassen—els pobles i ciutats.

Si volen que'ls poetes—cantin cançons boscanes;
si voleu que rellin—alegres rossinyols,
sino voleu que callin—les aigües catalanes
quan parlen amb—la boca petita de les fonts,

torneu a nostra patria—los seus cabells hermosos,
torneu la cabellera—a nostra patria gran,
doneuli arbres que fassin—els boscos més frondosos
que son nius de poesia—i escuts de tempestats.

Aixís tindrem llegendes—de dones encantades
que viuen en els boscos—d'alsines i de pins;
aixís no haurém de temer—que siguin arressades
ni les ciutats ni els pobles—al aixemplar-se els rius.

ENRIC MARGARIT.

ell se concedeix, pot guanyarse, tantes vegades, quantes sien les que's practiquin, o s'observin, les condicions exigides.

Entre aquestes, a més de la confessió i comunió, *servatis servandis*, se requereix visitar l'Església, pregant per les intencions de l'Església. Per a cada indulgència que's desitgi guanyar, s'ha de repetir la visita, entrant i surtint de l'Església, en cada una d'elles.

Recomaném a nostres aymats feligresos que procurin aprofitarse de tal benefici guanyant moltes indulgències, amb lo que mostraran son agraiment a l'Església per sa generositat envers nosaltres i les ànimes del Purgatori.

— Aniversari

Dijous va cumplir-se el primer aniversari de la mort del prestigiosós i plorat don Enric Prat de la Riba, primer president de la Mancomunitat de Catalunya.

En sufragi de la seva ànima es digueren misses en la capella gòtica de la diputació. A la de les onze i mitja i dotze hi assistiren els diputats provincials. A les dotze i mitja se celebrá l'acte de descobrir el seu bust, que ha sigut col·locat en un dels angles del «Pati dels tarongers» del antic Palau de la Generalitat.

— Barcelona.—Per R. O. comunicada del Ministeri de la Guerra, se han concedit honors de Capità general d'eczerçit a la escalesa Patrona de Barcelona, Nostra Senyora de la Mercé. Amb tal motiu, el dia 2 del prócsim Agost en que's commemorará el descens de la Verge a nostra ciutat vestiran de gala les tropes, i el Castell de Montjuic farà les salves d'Ordenança.

— De la guerra europea

Hem arribat al quart aniversari d'aquesta guerra, sens que se li vegi la fi. Es ella la bancarrota de la mentalitat europea i el fracàs més gran de la civilització: si totes les batalles per imposar les millores polítiques; si tots els progressos en el camp de la sociologia i de la ciencia han servit solsament per a produir aquesta mundial catástrofe en la que millons de ho-

INFORMACIO GENERAL

Jubileu de la Porciúncula

Es lo Jubileu de la Porciúncula una gràcias ingularíssima que l'Església dispensa als seus fills obrint-los'hi los seus espirituals tresors

per a enriquir ses ànimes i aliviar les del Purgatori.

Lo Jubileu de la Porciúncula es dels anomenats *toties quoties*, perquè l'indulgència plenaria que amb